

Nyomorognak a szegedi magántisztviselők.

(Saját tudósítónktól.) Tisztviselő-nyomorról beszélj ma, a háború harmadik esztendejében, talán túlhaladott álláspont is lenne. Hogy mégis foglalkozunk vele, nincs más oka, mint hogy levél érkezett szerkesztőségünkbe egy magánhivatalnoktól, aki keserű szavakkal panaszkodik a magáncégeknek hivatalnokaiikkal szemben tanúsított részvétlen magaviselete miatt. Közöljük a levelet szözszerinti szövegében:

Nagyságos Pásztor József szerkesztő urnak, Szeged. A magántisztviselők helyzete napról-napra, mondhatni óráról-órára elviselhetetlenebbé válik. A mérhetetlen drágaság, amely még folyton csak fokozódik, a magántisztviselőket sújtja a legnagyobb mértékben. A főnökök nem törődnek azzal, hogy alkalmazottaik hogyan élnek meg s dacára, hogy a magáncégek is mind kivétel nélkül soha nem álmódott módon meggazdagodtak a háború alatt, a nagytőke közepette, mely őket körülveszi, megfedkeznek a hivatalnokaiokról, kik társadalmi állásuk miatt is a leglehetetlenebb helyzetben vannak, mert fizetésükből, melyet minden nagytás nélkül éhbérnek is lehet nevezni, nemhogy családjukat, de önmagukat sem képesek még a legszerényebb módon sem fentartani.

Szegeden is a magántisztviselők helyzete már türhetetlen, de sajnos, itt nincs szervezet, nincsen fórum, mely a helyzeten segíteni próbálna, vagy azt legalább is feltárná.

Ezért fordulok én tekintetes Szerkesztő urhoz — ismerve ügybuzgóságát és megtántoríthatatlan igazságosságát — és arra kérem hogy a magántisztviselők ügyét kezébe venni sziveskedjék és biztosan hiszem, hogy tekintetes Szerkesztő urnak módjában lesz — esetleg nagybcsü lapja útján — legalább némi ered-

ményt elérni.

Az ügy fejleményeit a legnagyobb érdeklődéssel várva, vagyok a tekintetes Szerkesztő urnak hódoló tisztelője, egy magánhivatalnok.

A levelet író magánhivatalnok panasza kétségtelenül jogos és indokolt és még inkább indokoltnak találjuk arra, ha elgondoljuk, hogy már az állam, sőt a városok is méltányolták hivatalnokaiik jogos igényeit és különböző segélyekkel igyekeztek legalább némileg kárpótolni őket a rendkívüli viszonyok közben. Mennyivel inkább kötelessége lenne tehát ugyanez az eljárás a magáncégeknek, amelyek rendkívül csekély kivétellel tényleg hatalmas jövedelmekre tettek szert.

Kérdéssel fordultunk Wimmer Fülöp-höz, a Magántisztviselők Szegedi Egyesületének elnökéhez, hogy milyen intézkedések történtek eddig a magánhivatalnokok szociális helyzetének javítása érdekében. Kérdéseinkre a következő felvilágosítást kaptuk:

— Az elnöklésem alatt álló szegedi egyesület is, de a Magántisztviselők Országos Szövetsége is körlevelekben szölitotta fel a munkaadó magáncégeket, hogy hivatalnokaiik fizetését emeljék föl. A szövetség meg egyenesen 100 százalékos fizetésjavítást követelt.

— A körleveleknek néhol mutatkozott is hatása, ám igen sok helyen megmaradtak a régi fizetések és hiába volt minden intervenció. Legutóbb néhány szegedi cégnél személyesen jártam el a magántisztviselők érdekében és sikerült is nekik némi előnyt kieszközölni. De — sajnos — még mindig vannak, akik nem akarnak tudomást venni arról, hogy óriási drágaság van és mereven elzárkóznak minden jogos követelés elől.

Eddig van a nyilatkozat. Mi ezek után a kérdést napirenden tartjuk, a magántisztviselők sorsán segíteni kell.

A politikai válság.

Báró Burián, mint a király megbízottja, befejezte budapesti tanácskozásait és visszautazott Bécsbe, hogy a királynak információiról összefoglaló jelentésben beszámoljon. A király, aki az isonzói frontról visszatért Laxenburgba, egy óra hosszat tartó kihallgatáson fogadta a közös pénzügyminisztert. A válság megoldása ezzel a döntés stádiumába jutott, bár az új miniszterelnök kinevezése a jövő hétnél előbb nem várható.

A 8 Órai Ujság bécsi jól értesült körökből nyert felvilágosítás alapján azt közli, hogy Wekerle megbízatása van előtérben. E hírforrás szerint Wekerlének olyan kibontakozási terve van, amellyel az összes függő kérdéseket a mai parlamenttel lehet elintézni. A döntésre hivatott tényezők Wekerlét tartják a legalkalmasabbnak a kormány élén és az ő kezére nyugodtan bíznák e nehéz időkben az ország sorsát. Emellett Wekerlének nagy előnye, hogy az utóbbi évek politikai küzdelmeitől távol tartotta magát, személye az összes parlamenti pártok előtt rokonszenves. Akik Wekerle miniszterelnökségét támogatják, azzal érvelnek, hogy neki minden pártból lennének hívei, akik a kormányhoz csatlakoznának. Hogy minő az a kibontakozási terv, amelyet Wekerle elsősorban József főherceg elé terjesztett, természetesen nem lehet tudni. A közvélemény mindenesetre érdeklődéssel és vá-

rakozással tekint az új kormány programja elé, amellyel a függőben levő problémákat közmegnyugvásra lehetne megoldani.

A politikai tudósításainkat itt közöljük:

Budapest, június 6. A „8 Órai Ujság” írja: Jól értesült bécsi körökből szerdán délután az a hír érkezett, hogy a magyar kormányválság megoldását Wekerle Sándor volt miniszterelnökre fogják bízni. Wekerle kibontakozási terveire első sorban József főherceg támogatását nyerte meg és az ezt követő királyi audiencián is a legjobb benyomást keltette. A döntésre hivatott legmagasabb tényezők megnyugvással látnák Wekerle kezében az ország vezetését, mert a párton kívüli helyzetében az utóbbi idők szenvedélyes politikai küzdelmeitől teljesen távolállott. Azt hiszik, hogy Wekerle minden pártból nyer támogatást és sikerülni fog neki az összes függő kérdéseket a mai parlament útján kielégítő módon megoldani.

Budapest, június 6. Dr. Wekerle Sándor tegnap Návayval való tanácskozása után felkereste báró Wlassics Gyulát és vele hosszú ideig tanácskozott.

Bécs, június 6. A királyi pár az Isonzó-hadsereg megsemmisítéséről ma visszaérkezett Bécsbe. Báró Burián István is hazaérkezett budapesti útjáról és délután Laxen-

burgba ment, ahol a király egy óra hosszúra tartó kihallgatáson fogadta.

Budapest, június 6. A függetlenségi Károlyi-párt szerdán este gróf Károlyi Mihály lakásán bizalmas tanácskozást tartott, a melyen a választójog kérdésről és a békéről is szó volt.

Budapest, június 6. Az Apponyi-párt ma esti értekezletén megbeszéltek a politikai helyzetet. Az a nézet jutott kifejezésre, hogy kívánatos lenne, ha a válság megoldását a király Budapesten személyesen intézné. A párt nem tartja komolynak Burián szereplését és úgy tudják, hogy Burián kiküldetését a munkapárt eszközölte ki. — Egyébként Burián szereplése a kibontakozást egyetlen lépéssel se vitte előre. A függetlenségek között az egyetértés tökéletes és bármely pártból designálnának miniszterelnököt, az már az egységes program alapján vehetné át az ügyek vezetését.

Budapest, június 6. Burián után a király gróf Czernin Ottokár külügyminisztert fogadta kihallgatáson. Politikai körökben beszélik, hogy az uralkodóhoz való meghívások a legközelebbi időben ismét megkezdődnek.

A kereskedelmi- és iparkamarák országos értekezlete.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Az ország kereskedelmi- és iparkamarái szerdán délelőtt a budapesti kereskedelmi kamara dísztermében Lánöy Leó elnöklésével országos értekezletet tartottak, amelyen a katonai leszerelés gazdasági kérdéseit vitatták meg. Az értekezleten az ország összes kamaráinak elnökei és titkárai, továbbá a közgazdasági élet szereplői vettek részt.

Lánöy Leó hosszabb beszéddel nyitotta meg az ülést. Rámutatott arra, hogy Magyarország élelmi készleteit meg kell osztani Németországgal és Ausztriával és természetesen első sorban saját lakosságáról kell gondoskodni. Kiemelte még, hogy a háború alatt nálunk és Ausztriában fokozódott az egymásra utaltság érzése. Ezután azt fejtette, hogy a munkásbiztosítás, a lakásügy és a háborúból visszatérők gazdasági ellátásának kérdései igen nagy feladatokat ró az országra és elérkezett a 12-ik óra, hogy kövessük Németország és Ausztria példáját, ahol ezeket a kérdéseket már rendezték és szervezték.

Dr. Krejcsi Rezső, a budapesti kamara főtitkára szólt fel ezután és előterjesztésében az Országos átmenetgazdasági Hivatal létesítésére tesz javaslatot. Székács Antal helyesli az indítványt. Ezután Szakács Péter szólt fel, majd Lendvai Jenő temesvári kamarai titkár, Vágó József, újból Székács Antal és Bán Leó. Szávay Gyula debreceni kamarai titkár a leszerelés általános ipari vonatkozásairól tartott előadást. Falta Aurél szólt még fel, majd felolvasták a zágrábi és bécsi kamarák üdvözlő táviratát.

Lánöy Leó ezután átadta az elnöklést Szentkirályi Tivadarnak. Lagamús József, a fiemei kamara elnöke szólt fel, majd Vágó József kimutatja, hogy nem egy új intézmény létesítéséről van szó. Ezután az érte-